

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 20 יולי 2016
2

לפני:
כב' השופטת חופית גרשון-יזרעאלי
נ.צ. – מר משה רוזנבלום (מעסיקים)

התובע שמואל אליהו
ע"י ב"כ עו"ד גולן אשטון

הנתבעת מוקד יסעור שירותי אבטחה 2000 בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד שירלי שטרית

3

פסק דין

4

5 לפנינו תביעה לתשלום זכויותיו הנטענות של התובע בגין תקופת עבודתו
6 וסיומה.

6

7 המחלוקת העיקרית בתיק עניינה זכאות התובע לפיצוי בגין הפסדי פנסיית נכות,
8 בשל הפרשות חלקיות לקרן הפנסיה.

8

רקע עובדתי

9

10 1. התובע יליד 1961.

11

12 2. התובע הוצב מטעם הנתבעת באתר השייך לשב"ס (להלן גם: "המתקן")

13

13 כמפקח ומבצע עבודות ניקיון וגינון. התובע הועסק בנתבעת מיום 1.5.11

14

14 ועד ליום 12.3.13. קודם לכן, הועסק באותו מקום באמצעות חברת רשת

15

15 בטחון, לטענתו מיום 1.4.08.

16

17 3. לתובע שולמה משכורת חודשית קבועה, שכללה בהתאם לתלושי השכר

18

18 שלושה רכיבים בחודשי עבודתו האחרונים: "משכורת" בסך 4,300 ₪,

19

19 "הפרש מתקן" בסך 2,400 ₪ ו"פרמיות" בסך 350 ₪. יוער, כי הרכיב

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 "משכורת" עמד בתחילת העבודה על סך 4,000 ₪ והועלה מעת לעת עד
2 לסך 4,300 ₪ בתקופת העבודה האחרונה.
3
4 .4 לטענת התובע, הובטח לו שכר בסך 8,000 ₪ ובפועל רכיבים אלה היוו
5 חלק משכרו הקובע לעניין תשלום זכויותיו.
6 לטענת הנתבעת, רכיב "הפרש מתקן" שולם לתובע בגין עבודתו בימי ו'
7 כחצרן וגנן, והרכיב "פרמיות" שולם עבור עבודות נוספות - עבודות רישום
8 הקשורות בעובדים (סעיף 11 לסיכומי הנתבעת), או בגין התמדתו
9 בעבודות גינון (סעיף 18 לתצהיר עד הנתבעת, מר דינובסקי). כן שולמו
10 לתובע דמי נסיעות, ודמי הבראה.
11
12 .5 הנתבעת הפרישה עבור התובע בנהלך שנות עבודתו הפרשות פנסיוניות
13 לקרן הפנסיה מבטחים, כאשר שכרו הקובע היה בשיעור הרכיב
14 "משכורת" בלבד.
15
16 .6 התובע הועסק משך 6 ימים בשבוע, כאשר בימים א-ה ביצע עבודות ניקיון
17 שוטף ופיקוח על רישומי עובדים אחרים. בימי ו' הועסק התובע בעבודות
18 גינון, ולטענתו גם בניקיון חלונות. הנתבעת טוענת, כי בגין העבודה
19 הנוספת בימי שישי שולמה לתובע תוספת השכר בסך 2,400 ₪.
20
21 .7 ביום 14.2.13 אושפו התובע בבית חולים לצורך צנתור בלבו וניתוח
22 מעקפים, ושחרר ביום 5.3.13. התובע אושפו שוב מיום 11.3.13 ועד יום
23 24.3.13 (מסמכי האשפוזים - נספח 4 לתצהיר התובע).
24
25 .8 לאחר מכן, לא שב עוד התובע לעבודה בפועל. השכר האחרון ששולם
26 לתובע היה שכר חודש מרץ 2013, אשר כלל תשלום בגין ימי מחלה.
27
28 .9 התובע פנה ביום 5.5.13 במכתב לתובעת, שכותרתו "תיקון בסיס השכר"
29 (נספח 5 לתצהיר התובע). במכתב טען התובע, כי הוא זכאי לשכר של
30 7,300 ₪ לחודש, שכן שכרו פוצל לרכיבים שונים, וביקש לתקן את שכרו,

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 לתקן את תשלום דמי המחלה ולתקן את ההפרשות לקרן מבטחים
2 ולפנסיה בהתאם. המכתב לא נענה.
3
4 10. ביום 20.6.13 הונפק לתובע מכתב המופנה לנתבעת, מאת ד"ר מידן טליה,
5 רופאה תעסוקתית (נספח 6 לתצהיר התובע). ד"ר מידן קבעה כי התובע
6 אינו כשיר בשלב זה לעבודה הכרוכה בהרמת משאות כבדים ומאמץ פיזי
7 רב, אך כשיר לעבודות משרדיות לתקופה של חודשיים, לאחריה ייבדק
8 שוב.
9
10 11. לטענת התובע, לאחר שהנתבעת לא הציעה לו כל עבודה מתאימה פנה
11 למוסד לביטוח לאומי ביום 25.6.13 בתביעה לדמי אבטלה (נספח 7
12 לתצהיר התובע). כמו כן, הגיש התובע טפסי תביעה להבטחת הכנסה
13 (נספח 8 לתצהיר התובע), במסגרתם מילאה הנתבעת את חלקה, בו נכתב
14 כי התובע סיים עבודתו ביום 12.2.13 בעקבות ניתוח לב, ותפקידו היה
15 "גננות + ניקוי חלונות + מפקח בשב"ס".
16
17 12. כמו כן, הגיש התובע למוסד לביטוח לאומי תביעה לנכות כללית, והוכרה
18 לו נכות זמנית בשיעור 88% מיום 30.5.13 ועד ליום 31.7.13 ונכות יציבה
19 מיום 1.8.13 בשיעור 81% (נספח 9 לתצהיר התובע).
20
21 13. התובע פנה לקרן הפנסיה מבטחים והוכרה לו נכות זמנית בשיעור 100%
22 מיום 14.2.13 ועד ליום 31.8.13 וממועד זה ואילך הוא מוכר כנכה בשיעור
23 50% (נספח 14 לתצהיר התובע).
24
25 14. ביום 11.6.13 הונפק לתובע טופס 161, במסגרתו צוין תאריך סיום
26 העבודה "31.3.13" (נספח 16 לתצהיר התובע).
27

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

טענות התובע

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

ואלו הן טענותיו העיקריות של התובע:

15. התובע הועסק באתר השב"ס דרך חברת רשת בטחון מיום 1.4.08 עד ליום 1.5.11 וממועד זה ואילך עבד אצל הנתבעת. התובע זכאי לשמירה על רצף זכויות בחילופי המעסיקים. הוותק של התובע לצורך חישוב זכויותיו הוא 60 חודשי עבודה.

16. על העסקת התובע חל ההסכם הקיבוצי של ענף הניקיון וכן ההסכם הקיבוצי המיוחד מיום 4.12.12 להעסקת עובדי קבלני שירותים בתחום הניקיון והשמירה בהתקשרויות קבלניות של המדינה, אשר תחולתו מיום 1.5.12 (נספח לסיכומי התובע, להלן גם: "ההסכם הקיבוצי"). באשר הועסק באתר של שב"ס. תחולת הסכם זה מיום 1.5.12, וממועד זה זכאי התובע לחישוב זכויותיו בהתאם לקבוע בהסכם.

17. לתובע הובטח שכר בסך 8,000 ₪ על ידי מר אבי דדון, שהיה ממונה עליו, בפועל שולם לו שכר גלובאלי שפוצל בתלושי השכר, בסך כולל של 7,050 ₪. התובע לא קיבל הודעה לעובד כהלכה, ובהודעה שהוצגה אין התייחסות למרכיבי השכר. המדובר בשכר קבוע שפוצל באופן פיקטיבי על מנת להקטין את חבות הנתבעת לשלם זכויות סוציאליות ופנסיה. כל הרכיבים הם רכיבים קבועים, שלא השתנו גם בחודשי חגים. התשלום לא הותנה בתנאי, זמן או מקום. אין בסיס לטענת הנתבעת כאילו שילמה לתובע תמורה בגין עבודה בשעות נוספות בימי ו'. בתלושי השכר אין אזכור לשעות נוספות, ואין בסיס לטענת הנתבעת כאילו אחד הרכיבים שולם בגין עבודה בשעות נוספות. יש לבסס את חישובי זכויות התובע על יסוד שכר חודשי קובע של 7,050 ₪.

18. התובע הגיש חוות דעת אקטוארית מטעמו, ומחקירת המומחה עלה כי אין כל פגם בחוות הדעת. מאחר שהנתבעת לא צירפה חוות דעת נגדית, מבוקש לקבל את כל התחשיבים בחוות הדעת מטעם התובע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1
2 19. התובע לא קיבל הודעה לעובד עם תחילת עבודתו. הנתבעת צירפה הסכם
3 מיום 11.2.12, למעלה מחצי שנה לאחר שהתובע החל לעבוד אצלה.
4 המסמך המקורי לא הוצג לבית הדין והתובע התכחש למסמך שהוצג. מכל
5 מקום, בהסכם אין התייחסות למרכיבי השכר של התובע, לשכר הקובע
6 לצורך הפרשות לפנסיה ולזכויות הסוציאליות. לפיכך, התובע מבקש
7 **פיצוי בסך 5,000 ₪ בגין אי מתן הודעה לעובד כדין.**
- 8
9 20. הנתבעת הפרה את החובה לציין בתלושי השכר את הפרטים בהתאם
10 לתיקון 24 לחוק הגנת השכר. בין היתר, לא נרשם הוותק המצטבר של
11 התובע, שעות עבודתו, צבירת ימי חופשה והבראה בהתאם לוותק הנכון
12 ולפי היקף עבודה של 6 ימים בשבוע. לפיכך, התובע מבקש **פיצוי בסך**
13 **5,000 ₪ ללא הוכחת נזק.**
- 14
15 21. התובע עבד שישה ימים בשבוע, 48 שעות שבועיות. הנתבעת לא הוכיחה
16 כי התובע שהה בהפסקות. הנתבעת לא הציגה כרטיסי עבודה כחוק, אלא
17 נתונים חלקיים שלא ברור מקורם ומכל מקום הם אינם נכונים ואינם
18 משקפים את שעות העבודה הנכונות. לפיכך, התובע זכאי **לתמורה בגין**
19 **עבודה בשעות נוספות בסך 8,740 ₪**, בתוספת הלנת שכר.
- 20
21 22. בהתאם להסכם הקיבוצי ולצו ההרחבה בענף הניקיון קיימת חובת
22 תשלום תוספת וותק, בסכום משוערך של 0.35 אג' לכל שעת עבודה. אף
23 במסמך הקרוי "חוזה עבודה" התחייבה הנתבעת בסעיף 6 לשלם לתובע
24 תוספת וותק, התחייבות שאושרה ע"י נציג הנתבעת. התובע זכאי **לתוספת**
25 **ותק בסך 1,431 ₪**, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מחודש מרץ
26 2013 ועד לתשלום בפועל.
- 27
28 23. הנתבעת לא צברה עבור התובע ימי חופשה כחוק. הצבירה לא נעשתה לפי
29 6 ימים בשבוע וכן לא נלקח בחשבון הוותק של התובע בחברת רשת
30 בטחון. גם 5.69 ימי החופשה המצוינים בתלוש השכר האחרון לחודש מרץ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 2013 לא שולמו. לאור האמור, על הנתבעת לשלם לתובע פדיון 24.4 ימי
2 חופשה בסך 7,537 ₪.
- 3
4 24. בהתאם לוותק של התובע, עומדת לזכותו יתרת ימי הבראה לתשלום
5 בסך 2,562 ₪.
- 6
7 25. התובע בן 54, ואמור לקבל פנסיית נכות עד הגיעו לגיל פרישה, למשך
8 12.91 השנים הבאות. הנתבעת ביטחה את התובע בהתאם לשכר היסוד
9 בלבד, ללא התוספות הפיקטיביות ולפיכך נגרמו לתובע נזקים. בהתאם
10 לחישובי חוות הדעת מטעם התובע, הוא זכאי להפרשי פנסיית נכות בסך
11 98,450 ₪. הפרשי קצבת הנכות העתידית עומדים על סך 259,891 ₪.
12 התובע זכאי לסעד הצהרתי לפיו עד לתום מועד הזכאות לקצבת נכות,
13 יהא התובע זכאי להפרשי תגמולי ביטוח בהתאם לתחשיב האקטוארי
14 בסך 2,026 ₪ לחודש.
- 15
16 26. התובע זכאי לפיצוי בגין הפרשות חלקיות לפנסיה בסך 12,900 ₪.
- 17
18 27. בהתאם לסעיף 4(ד) להסכם הקיבוצי המיוחד בענף הניקיון והשמירה,
19 התובע זכאי לפיצוי חלף הפרשות לקרן השתלמות בסך 3,452 ₪.
- 20
21 28. התובע פוטר מעבודתו ולא התפטר. כאשר שהה התובע בחופשת מחלה,
22 לאחר ניתוח מעקפים, פנה אל הנתבעת במכתב תלונה בגין פיצול שכרו
23 והנזק שנגרם לו. המכתב לא זכה להתייחסות. לאחר מכן, שהה התובע
24 בתקופות אי כושר מלא וחלקי. הנתבעת דיווחה למוסד לביטוח לאומי על
25 סיום עבודת התובע עוד ביום 12.2.13, עוד טרם לקה התובע בלבו (נספח
26 8 לתצהיר התובע). לאחר שהתובע העביר אישור רופא תעסוקתי נשלח לו
27 טופס 161 בו צוין שמועד סיום עבודתו הוא 31.3.13. מעיון בתלוש השכר
28 לחודש מרץ 2013 עולה כי לתובע שולמו 17.5 ימי מחלה ולאחר מכן פוטר.
29 טענות הנתבעת כי התובע התפטר בלתי מבוססות. הנתבעת בחרה שלא
30 לחקור את התובע בעניין זה. בנסיבות אלה התובע זכאי לפיצויי פיטורים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 בסך 13,500 ₪ בתוספת פיצויי הלנה ולפיצוי חלף והודעה מוקדמת בסך
2 7,050 ₪.

3 כן מבוקש לחייב את הנתבעת ליתן בידי התובע טופס 161 נכון, עם נתונים
4 נכונים ומכתבי שחרור הכספים שהצטברו לפנסיה ולפיצויים.

5
6 29. התובע פוטר מעבודתו שלא כדיון, בתקופת מחלה, וללא שימוע. לפיכך,
7 הוא זכאי לפיצוי בשיעור משכורת אחת, בסך 7,050 ₪.

8
9 30. לתובע נגרם גם נזק במישור המיסויי בשל הנתבעת ולפיכך יש לחייבה
10 לשאת בחבות המס של התובע.

טענות הנתבעת

11
12 הנתבעת מכחישה את זכאות התובע לזכויות הנתבעות, מן הנימוקים
13 העיקריים הבאים:

14 31. התובע עבד אצל הנתבעת בתפקידי ניקיון. התובע השתכר בעבודתו
15 הקודמת באותו מקום עבודה שכר מינימום. אין חולק כי התובע עבד
16 במשרה מלאה וכן עבד שעות נוספות בימי ו'. הנתבעת תגמלה את התובע
17 כך ששכרו עמד על סך כ- 7,800 ₪, שהינו גבוה ביותר לעובד ניקיון. לתובע
18 נמסרה הודעה לעובד בה צוין כי יועסק במשרה רגילה וישתכר שכר
19 מינימום, וכן ישולם לו רכיב "שעות מעבר לתקן". התובע תוגמל בגין
20 עבודתו כחצרן בימי ו' בסכום חודשי של 2,400 ₪ ששולם מדי חודש. כן
21 שולם רכיב פרמיה בסך 350 ₪ בגין עבודת התובע בעבודות רישום
22 הקשורות לעובדים. עבודת התובע כגנן/ חצרן הייתה ייחודית והצדיקה
23 תוספת שכר גבוהה. התובע עבד בהתאם לתנאי השכר שסוכמו עמו ולא
24 הליון על שכרו ועל תלושי השכר. לו היה התובע מבקש לכלול את התוספת
25 לשכרו בסך 2,400 ₪ כחלק מהשכר הקובע, הנתבעת לא הייתה מסכימה
26 לספק לו עבודה נוספת כחצרן. התובע העלה את הדרישה לתיקון תלושי
27 השכר רק לאחר סיום עבודתו, עקב הפגיעה בלבו, וביקש לתקן את תלושי
28 השכר שלו בדיעבד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 32. התביעה מבוססת על טענות עובדתיות לא מהימנות. בניגוד לגרסת
2 התובע, קיימת הודעה לעובד. לא הובאה ראשית ראיה לטענת התובע
3 בדבר התחייבות לשלם לו שכר של 8,000 ₪. התובע לא הוכיח כי התלונן
4 בעניין שכרו או בעניין הפיצול. כן הוכח כי התובע עבד בגנות ובהזנת
5 נתונים של עובדים, שני תפקידים השונים מתפקידו העיקרי.
6
7 33. התובע לא נפגע כתוצאה ממתכונת השכר ששולמה לו. התובע קיבל גמול
8 גבוה, כמעט כפול מהשכר לו זכה כשעבד אצל החברה שקדמה לנתבעת
9 במתקן.
10
11 34. לתובע שולם גמול בגין עבודה בשעות נוספות בימי שישי כדין, ואף ביתר,
12 בהתחשב בתוספת "הפרש מתקן" מדי חודש. בהתאם לפסיקה, כאשר
13 משולמת לעובד תמורה גלובאלית בגין עבודה בשעות נוספות, והעובד
14 ביצע שעות נוספות בפועל, לא תבוא התוספת בחשבון במסגרת השכר
15 הקובע לעניין חישוב פיצויי פיטורים. הדברים נכונים גם ביחס לתוספת
16 הפרמיה. אין המדובר בתוספת פיקטיבית אלא ברכיב ששולם בגין
17 משימה אדמיניסטרטיבית נוספת. התובעת אינה חייבת בפיצוי בגין
18 הפרשות לפנסיה או נזקים אקטואריים אחרים להם טוען התובע.
19
20 35. התחשיב האקטוארי שהגיש התובע אינו עומד על רגליו. לא צורפו
21 לתצהיר ראיות חיוניות עליהן הוא מסתמך. לא צורף תקנון קרן הפנסיה,
22 ולא ניתן לוודא כי הדפים שצירף התובע מתוך התקנון הינם מתוך תקנון
23 החל על התובע ולאיזה תקופה הם רלוונטיים. ככל שהתובע היה זכאי
24 לזכויות פנסיוניות נוספות, לא הוכח שווי הזכויות. כמו כן, לא צורפו
25 דוחות תשלומים ששולמו לתובע. לא הוצגה אסמכתא רשמית ביחס
26 לסכומים שהתובע קיבל מהקרן בגין נכותו, ולא ניתן הסבר מפורט על
27 אופן הסכומים האמורים ואופן יישום התקנון.
28
29 36. התביעה לפסק דין הצהרתי בדבר זכאות התובע להפרשים, כל עוד
30 משולמת לו פנסיית נכות, לא הוכחה ולא הוכח הנזק הנטען.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1
2 37. התובע אינו זכאי לפיצוי בגין אי מסירת הודעה לעובד ועריכת תלושי שכר
3 בניגוד לתיקון 24 לחוק הגנת השכר. הנתבעת מסרה לתובע הודעה כדין,
4 והתובע חתם על ההודעה. בחקירתו טען התובע תחילה כי אינו יודע אם
5 זו חתימתו ורק לאחר מכן טען כי החתימה אינה חתימתו. התובע לא
6 ניסה להוכיח טענה לזיוף. ההודעה נמסרה לתובע והתובע היה מודע
7 למכלול זכויותיו כמפורט בהודעה.
8 גם אשר לתלושי השכר, הוכח שאין יסוד לטענות התובע לפיהן לא נרשם
9 הוותק הנכון בתלושים ונרשמו כותרות לא נכונות לרכיבים השונים.
10 התובע הודה בחקירתו כי קיבל ממעסיקו הקודם את כל זכויותיו ולא
11 מצא לנכון להביא לידיעת הנתבעת את וותקו במקום העבודה הקודם
12 בזמן אמת.
13
14 38. התובע ויתר על רכיב תביעה של הפרשי שכר, עד לגובה של 8,000 ₪
15 לחודש. התנהלות התובע מלמדת על התנהלותו הכללית. הנתבעת
16 הסתמכה על הסכמתו ושילמה לו שכר גבוה על יסוד הסכמה והבנה
17 שמדובר בתוספות שאינן חלק מהשכר הרגיל והתובע אישר זאת
18 בחתימתו.
19
20 39. התובע אינו זכאי לתמורה בגין עבודה בשעות נוספות. לתובע שולמה
21 תמורה נפרדת גבוהה בגין עבודתו תחת הכותרת "הפרש מתקן".
22
23 40. התובע אינו זכאי לתוספת ותק. נפסק כבר כי מדובר בתוספת ארכאית
24 שנבלעה בחוק שכר מינימום. לתובע שולמו שכר ותוספות גבוהות, אשר
25 עלו משמעותית על תוספת הוותק.
26
27 41. אין ממש בטענות התובע כאילו לא נוהל פנקס חופשה כדין. התובע ניצל
28 ימי חופשה בתקופת עבודתו ולא צבר וותק מהחברה הקודמת שכן שולם
29 לו פדיון חופשה עם סיום עבודתו שם. לתובע שולמו דמי הבראה בסך
30 3,399 ₪ בתקופת עבודתו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 42. התביעה לתשלום זכויות פנסיוניות חלופית לתביעה לפיצויים, שכן
2 התובע מבהיר שאינו זכאי לכפל זכויות. מכל מקום, התובע לא הוכיח כי
3 הרכיבים הנוספים היו אמורים להיכלל לפי דין בשכרו הקובע לפנסיה.
4 התובע אינו זכאי להפרשות לקרן השתלמות לאור מועד תחילת עבודתו.
5 ככל שהתובע זכאי להפרשות, יש לחשבן לפי שכר היסוד בלבד.

6
7 43. התובע טען בכתב התביעה המתוקן טענות עובדתיות חלופיות ביחס
8 לסיום עבודתו. מחד טען כי פוטר, ומאידך טען כי לחלופין יש לראותו כמי
9 שהתפטר בשל מחלה. הגרסאות אינן יכולות לדור בכפיפה אחת. לפי
10 הודעת מעביד על פרישה, עם סיום עבודת התובע נצברו לזכותו 8,241 ₪
11 לפיצויים. התובע הציג דו"ח של קרן "מנורה מבטחים", לפיו נצברו
12 לזכותו 8,983 ₪. סכום זה עולה על חיובה של הנתבעת בפיצויים והתובע
13 אינו זכאי לפיצויים מעבר לסכום שנצבר לזכותו. התובע גם לא פוטר אלא
14 עזב לחופשת מחלה ולא שב לעבודתו. בנסיבות אלה ברי כי התובע אינו
15 זכאי לפיצויים בגין פיטורים שלא כדין, ולפיצוי חלף הודעה מוקדמת.

ההליך המשפטי

16
17 44. במסגרת שמיעת הראיות בתיק, העיד התובע עצמו לתמיכה בתביעתו. כן
18 הוגשה חוות דעת אקטוארית מטעם התובע, והאקטואר מר תמיר לוי
19 נחקר בחקירה נגדית (להלן גם: "המומחה"). מטעם הנתבעת העיד מר ערן
20 דיינובסקי, מנכ"ל הנתבעת.

דיון והכרעה

21
22 **נדון להלן ברכיבי התביעה לפי סדרם:**

שכרו הקובע של התובע

23
24 45. השאלה הראשונה הדורשת הכרעה, והמשליכה על חלק ניכר מרכיבי
25 התביעה, היא מה היה שכרו הקובע של התובע לעניין חישוב זכויותיו,
26 לרבות לעניין הפרשות פנסיוניות. האם יש לראות רק את הרכיב
27 "משכורת" כשכר הקובע, שמא יש לראות גם את הרכיבים "הפרש מתקן"

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 ו"פרמיות" כרכיבי שכר רגילים (להלן גם: "הרכיבים הנוספים"),
2 והרישום הנפרד מלאכותי בלבד, ונבע משיקוליה של הנתבעת.
3
4 46. בעע (ארצי) 1018/00 נחום דימור נ' מדינת ישראל-משרד החקלאות,
5 (30.7.02), נפסק, אשר להכללת תוספת כוונות בשכר בקובע לפנסיה, כי:
6 "אין מחלוקת שתוספת הכוונות לא הוכרה כתוספת קבועה
7 על פי סעיף 8 לחוק, הראוייה להכלל במשכורת הקובעת
8 לצורכי פנסיה. לפיכך, שאלת היותה בגדר תוספת אמיתית
9 תלויה בתשובה לשאלת היותה תשלום מותנה בתנאי
10 מסוים מעבר לנדרש מן העובד בעבודת יומו הרגילה".
11
12 47. נבחן להלן האם הרכיבים הנוספים שולמו לתובע בגין ביצוע עבודה
13 שאינה בשגרת עבודתו הרגילה. נקדים אחרית לראשית ונאמר, כי שוכנענו
14 שהצדק עם התובע בטענותיו, ושכרו הקובע לצורך תשלום זכויותיו עמד
15 על סך 7,050 ₪, וכלל את הרכיבים הנוספים, ונפרט.
16
17 48. אין חולק, כי הרכיבים הנוספים שולמו לתובע מדי חודש בחודשו, ללא
18 תלות בעבודה בפועל, בחופשות או בימי חג. מריכוז נתוני השכר של התובע
19 לשנת 2012 (ת/1), עולה כי בכל חודשי השנה שולמה לתובע פרמיה
20 חודשית בסך 350 ₪ וכן שולם רכיב "הפרש מתקן" בסך 2,400 ₪. אף
21 מנהל הנתבעת הודה בעדותו, כי הרכיבים הנוספים שולמו לתובע באופן
22 ובשיעור זהה מדי חודש (עמוד 31 שורות 28 – 30). משמע, אין המדובר
23 בתוספת המותנית בעבודה חריגה או במאמץ יוצא דופן, אלא בתוספת
24 קבועה, שאינה תלויה בדבר.
25
26 49. הרכיבים הנוספים אינם מוזכרים כלל ב"דף מסירת פרטים לעובד",
27 מסמך אותו הציגה הנתבעת כטופס הודעה לעובד. במסמך זה נכתב כי
28 שכרו של התובע יהיה בשיעור שכר המינימום (סעיף 5). זאת, מבלי
29 להידרש בשלב זה למחלוקת בשאלת האותנטיות של המסמך והמשמעות
30 שיש לייחס לו.
31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

50. לטענת התובע הועסק 6 ימים בשבוע באופן קבוע, ומר אבי דדון, הממונה עליו מטעם הנתבעת, הבטיח לו בתחילת עבודתו שכר חודשי בסך 8,000 ₪ (סעיפים 7 – 8 לתצהיר התובע). בחקירתו הנגדית של התובע הוא העיד בהקשר זה כי עבודתו הרגילה כללה ניקיון חלונות, גינון ופיקוח (עמוד 7 שורות 12-14), וכך העיד ביחס לשכרו:
- "ת. לא. כי אני סגרתי עם בעל הבית מר דדון שהמשכורת שלי היא 8,000 ₪ ואחר כך נסגר שאני מקבל 7,300 ₪ בערך. המשכורת שלי הייתה משכורת גלובלית קבועה. כל חודש אותה משכורת.**
- ש. אתה אומר שמר דדון הבטיח לך 8,000 ₪ נכון ובגלל זה השכר הרגיל שלך?**
- ת. זה השכר הרגיל על שלושה דברים שעשיתי. זה היה שכר רגיל, בלי שום קשר לשעת העבודה. זה משכורת קבועה" (עמוד 8 שורות 27-32).**
- גרסתו של התובע לא נסתרה והנתבעת לא ביקשה לזמן לעדות את מר דדון, עמו סיכם התובע את תנאי העסקתו, לרבות שכרו.
51. מנהל הנתבעת הודה בעדותו לפנינו, כי בהתאם להתקשרות בין הנתבעת לשב"ס, שולם לנתבעת תמורת עבודת התובע בשב"ס סכום גלובלי, שכלל תשלום בגין שלוש משימות, ניקיון, ניקוי חלונות ועבודות גינון וחצרנות (עמוד 23 שורות 20 – 22). משמע, עבודתו הרגילה של התובע כללה, כטענתו, שלוש משימות קבועות עיקריות ועבורן שולם שכרו. וראו בהקשר זה גם: אישור המעסיק על העסקת העובד, כפי שהועבר למוסד לביטוח לאומי בחתימת הנתבעת (נספח 8 לתצהיר התובע), בו צוין כי התובע מועסק ב- **"גננות + ניקוי חלונות + מפקח בשב"ס"**.
52. במסגרת ההליך המשפטי העלתה הנתבעת מספר גרסאות שונות, בשאלה מדוע ועבור מה שולמו לתובע הרכיבים הנוספים. כך, בכתב ההגנה (סעיף 11) נטען כי תוספת הפרמיה בסך 350 ₪ שולמה לתובע בגין עבודה שכללה את **ריכוז נתוני העסקת העובדים**. לעומת זאת, בתצהיר מנהל הנתבעת נטען כי הרכיב שולם בגין **התמדה בתפקיד הגינון**, כדלהלן:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 "התובע קיבל בונוס על התמדה בכך שהוא לקח על עצמו
2 בהתמדה גם תפקיד גינון. עבור כך הוא זכה לפרמיה בשיעור
3 חודשי של 350 ₪, עבור כל חודש שבו הוא היה אחראי גם
4 על הגינון..."

5
6 53. אשר לרכיב "הפרש מתקן" טען מנהל הנתבעת בתצהירו (סעיף 7) כי:

7 "כמו כן, התובע עבד בימי שישי באופן לא קבוע בתפקיד גנון.
8 עבור עבודתו בתפקיד זה הוא קיבל גמול (שכר) קבוע בסך
9 של 2,400 ₪. יודגש, כי עבודתו בתפקיד זה אינה קבועה בכל
10 יום שישי".

11 הטענה לפיה התובע לא עבד בקביעות בימי שישי לא הוכחה כלל, למרות
12 שהנתבעת ניהלה רישומי נוכחות בתקופת עבודתו של התובע. כמו כן, לא
13 ברור כיצד, מחד, קיבל התובע מדי חודש תוספת שלכאורה שולמה לו על
14 "התמדה בתפקיד הגינון", כגרסת מנהל הנתבעת בתצהירו, ומאידך, נטען
15 כי עבודתו בתפקיד זה לא הייתה קבועה. לא הובא כל הסבר לכך שככל
16 שלטענת הנתבעת הגינון הוא תפקיד נוסף, שאינו קבוע, רכיב השכר שולם
17 לתובע בקביעות, מדי חודש בחודשו.

18 יתירה מכך, לא סביר כי לאדם המשתכר שכר מינימום חודשי בסך 4,000
19 – 4,300 ₪ בגין עבודה במשרה מלאה חמישה ימים בשבוע, תשולם מדי
20 חודש, בקביעות, תוספת בסך 2,400 ₪ אך בגין עבודה אקראית ולא
21 קבועה של מספר שעות בימי שישי. גרסה זו אינה מתיישבת עם היגיון
22 הדברים.

23
24 54. מנהל הנתבעת בעדותו התבקש ליישב את הסתירות, אולם לא עלה בידו
25 לעשות כן, וכך העיד:

26 " ש. אתה יודע להסביר לי למה נעשה פיצול בין ה-2,400
27 ל-350 וזה לא נרשם כתוספת אחד בסך 2,750 ₪?

28 ת. כי זה שתי תוספות שונות.

29 ש. אמרת בתצהיר שזה בגין עבודת הגננות והשנייה
30 היא בגין התמדה בעבודת הגננות?

31 ת. אמרתי שבסעיף 19 לתצהירי יש טעות, ולא מדובר
32 על גינון אלא על נושא של ניהול שעות העבודה, כל האיסוף
33 של שעות העבודה של העובדים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 ש. איפה זה כתוב בתצהיר?
- 2 ת. אני אומר לך שזה מה שהיה צריך להיות כתוב בסעיף
3 19 ונכתב אחרת בטעות.
- 4 ש. בכתב ההגנה הראשון בסעיף 7 רשמתם שהתובע
5 עבד כחצרן, זה נכון?
- 6 ת. אני לא יודע מה נכתב שם באותו כתב ההגנה. חצרן
7 זו אחת מההגדרות של עובד ניקיון.
- 8 ש. בסעיף 7 לכתב ההגנה רשום שהוא עבד עבודה
9 נוספת כחצרן, זה מה שנכתב בכתב ההגנה ועכשיו אתה
10 אומר לנו שחצרן זה חלק מעבודת הניקיון?
- 11 ת. חצרן יכול להיות עבודת ניקיון וכל עבודה אחרת
12 בחצר.
- 13 ש. פירוש המילה חצרן, זה עבודות אחזקה וניקיון. זאת
14 אומרת שגם ביום שישי הוא עבד בעבודות ניקיון ואחזקה?
- 15 ת. לא". (עמוד 25 שורות 13 – 28).
- 16
- 17 55. די בסתירות ובתהיות אלה כדי להביא לדחיית גרסתה העובדתית של
18 הנתבעת, לפיה הרכיבים הנוספים שולמו לתובע בגין משימות שונות,
19 שאינן חלק מעבודתו הרגילה.
- 20
- 21 56. לאור כל האמור, מתקבלת טענת התובע לפיה שכרו הרגיל והקבוע כלל
22 את הרכיבים הנוספים, שלא היו מותנים בדבר, ומשכורתו הקובעת
23 האחרונה לצורך חישוב זכויותיו עמדה על סך 7,050 ₪.
- 24 הוותק של התובע לעניין חישוב הזכויות
- 25 57. בסעיף 2 לצו ההרחבה בענף מפעלי הניקיון והתחזוקה מיום 19.9.1979
26 (להלן גם: "צו ההרחבה משנת 1979"), אשר אין חולק כי הוראותיו חלות
27 על העסקת התובע, נקבע כדלהלן:
- 28 "העובדים אצל קבלן שהועברו מקבלן קודם במקום עבודה
29 זה, זכאים לתשלום תוספת וותק ולכל שאר הזכויות
30 הנובעות מוותק, חופשה והבראה, לפי שנות עבודתם במקום
31 אצל הקבלנים הקודמים, להוציא פיצויי פיטורים, אותם
32 קיבלו העובדים מהקבלן הקודם, וחישובם יהיה מיום
33 שהתחילו בעבודתם אצל הקבלן הנוכחי".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 וראו גם: עע (ארצי) 324/05 ריבה אצ'ילדייב - עמישב שרותים בע"מ,
2 (27.3.06).

3
4 58. הוראה זו הינה נדבך נוסף על ההלכה הפסוקה הכללית, שאינה נוגעת
5 לעובדים בענף הניקיון דווקא, לפיה:

6 "יש מקום להדגיש את העקרון כי מקום העבודה הוא
7 הנושא זכויות לעובד, ולפיכך זכאות המערערת, למשל,
8 לחופשה לדמי הבראה ולהודעה מוקדמת, צריכה להיקבע
9 עקרונית, על פי משך עבודתה באותו מקום עבודה ללא קשר
10 לעובדה שנעשו חילופי המעבידים".

11 עע 1281/02 נירה שאול נ' עזרי יהודית ואח', (3.3.03).

12
13 59. משמע, כי יש לחשב את זכויות התובע בהתאם לוותק בעבודתו במתקן
14 שב"ס, ולא בהתאם לתקופת עבודתו באמצעות הנתבעת בלבד. בהקשר
15 זה יודגש, כי טענות הנתבעת לפיהן שולמו לתובע זכויותיו מתקופת
16 עבודתו הקודמת ולפיכך אין להתחשב בוותק קודם (סעיף 55 לסיכומי
17 הנתבעת), כלל אינן ממין העניין, שכן התובע אינו מבקש שהנתבעת תישא
18 בתשלום זכויות שצבר בתקופות קודמות, אצל מעסיק אחר, אלא טוען
19 שיש לחשב את זכויותיו מתקופת עבודתו אצל הנתבעת בהתאם לוותק
20 הכולל במקום העבודה.

21
22 60. בהתאם לתלושי השכר שצירף התובע מחברת "רשת בטחון" (נספח 2
23 לתצהיר התובע), הוא הוצב בשב"ס והחל עבודתו ביום 1.4.08. זאת, כפי
24 שאף הצהיר התובע בתצהירו (סעיף 5). עובדה זו לא נסתרה על ידי
25 הנתבעת.

26
27 61. משמע, תקופת העבודה של התובע לצורך חישוב זכויותיו היא מיום
28 1.4.08 ועד ליום 12.3.13, משך כ- 59.5 חודשים.

29 זכאות התובע להפרשי קצבת נכות בגין הפרשות בחסר לקרן הפנסיה

30 62. לאור קביעתנו בדבר שיעור שכרו הקובע של התובע, והעובדה כי הנתבעת
31 הפרישה עבור התובע הפרשות פנסיוניות כנגזרת מן הרכיב שכונה
32 "משכורת" בלבד, ברי כי הופרשו עבור התובע הפרשות בחסר. התובע היה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 זכאי להפרשות פנסיוניות משכרו המלא, לרבות הרכיבים הנוספים, בסך
2 7,050 ₪.
- 3
- 4 63. הנזק העיקרי לו טוען התובע כתוצאה מן ההפרשות החסרות, הוא
5 הפסדים ניכרים בפנסיית הנכות המשולמת לו מדי חודש בחודשו בשל
6 הנכות שנקבעה לו בקרן מנורה מבטחים (נספח 14 לתצהיר התובע).
- 7
- 8 64. בכתב התביעה המתוקן תבע התובע 98,450 ₪, כסכום מוערך עד ליום
9 הגשת התביעה, בגין ההפרש בין התשלומים שיקבל מחברת הביטוח לבין
10 זכאותו לגמלה בשיעור 100% משכורת בסך 7,050 ₪.
- 11 כמו כן, עתר התובע למתן פסק דין הצהרתי, לפיו על הנתבעת לשלם
12 לתובע את ההפרש בהתאם לחוות דעת אקטוארית, כל עוד משולמת
13 לתובע קצבת נכות.
- 14 כן נתבע רכיב של פיצוי חלף הפרשות בחסר לפנסיה, אשר התובע הבהיר
15 כי הוא **חלופי** לתביעתו לפיצוי בגין הפרשים בקצבת הנכות.
- 16
- 17 65. התובע תמך את תביעתו הכספית בגין נזקיו בחוות דעת אקטוארית של
18 מר תמיר לוי (נספח 12 לתצהיר התובע). חוות דעת נגדית מטעם הנתבעת
19 לא הוגשה.
- 20 בהתאם לחוות הדעת מטעם התובע, בתקופת עבודתו הופרשו עבורו
21 הפרשות בחסר לקרן הפנסיה ובשל כך הפסיד סך 16,462.61 ₪; התובע
22 הפסיד חלק מקצבת הנכות והפסדיו עד למועד החישוב מסתכמים בסך
23 משוערך של 69,023 ₪; ממועד החישוב ואילך, עד לגיל 67, למשך 12.91
24 שנים, התובע צפוי להפסיד 259,891 ₪ בגין חסר בקצבת הנכות; כמו כן,
25 ממועד החישוב ואילך מפסיד התובע חלק מן ההפרשות הפנסיוניות שלו,
26 שכן הקרן מפרישה עבורו בתקופת הנכות הפרשות פנסיוניות על יסוד
27 שכרו שדווח בחסר. סך ההפסד בגין הפסדי הפנסיה מסתכם בסך 33,177
28 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 כן נכתב בחוות הדעת (סעיפים 6.2 ; 18.2) כי המומחה התבקש להניח
2 שהתובע זכאי לכיסוי ביטוחי בשיעור 100% ממשכורתו הפנסיונית
3 במקרה של נכות. הנתבעת לא חלקה על נתון זה.
4
5 66. הנתבעת הצביעה, לשיטתה, על מספר פגמים עיקריים בחוות הדעת
6 האקטוארית, כדלהלן:
- 7 • לא צורף תקנון קרן הפנסיה, מכוחו התובע עותר לתשלום פיצויים
8 בגין נזקים שנגרמו לו לטענתו. המסמך שצירף התובע קטוע, ואינו
9 מפרט לאיזה שנה הוא מתייחס. תקנון הקרן הוא ראיה עיקרית
10 והיה על התובע להציגו בשלמותו. לפיכך, לא הוכח שווי הזכויות
11 שנשללו, לכאורה, מן התובע בגין אי ביצוע הפרשה לקרן הפנסיה
12 על מלוא שכרו כטענתו.
 - 13 • האקטואר הסתמך על שני תקנונים שונים אשר לא צורפו.
 - 14 • האקטואר הודה כי לא הסתמך על דוחות של קרן הפנסיה כאשר
15 חישב את הסכומים המשולמים לתובע בפועל בגין נכותו.
- 16
17 67. יצוין, כי הנתבעת לא חלקה על הנתון הבסיסי עליו הסתמך המומחה, לפיו
18 עומדת לתובע זכאות לגמלת נכות בשיעור 100% משכרו הפנסיוני.
19
20 68. לאחר עיון בחוות הדעת, בראיות ובטענות הצדדים, מצאנו כי חוות הדעת
21 מבוססת, מנומקת, ולא נסתרה. המומחה לא צירף אמנם את תקנון הקרן
22 במלואו לחוות הדעת, אולם הסעיפים הרלוונטיים צוטטו במסגרת חוות
23 הדעת עצמה (סעיף 15). בחקירתו הנגדית של המומחה, הוא הבהיר
24 בהקשר זה כי התקנון הרלוונטי לתקופת העסקתו של התובע עמד לנגד
25 עיניו בעת מתן חוות הדעת, כמו גם תקנון מאוחר יותר, אשר בו הורעו
26 התנאים למבוטח:
- 27 " ש. אני מפנה אותך לעמ' 4 לחוות הדעת שלך – אתה
28 אומר שראית את תקנון הפנסיה הכללי בעת חוות הדעת?
29 ת. כן.
30 ש. זה בעצם החוזה בין המבוטח לבין חברת הביטוח?

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 ת. זה מה שקובע את תנאי קצבת הנכות, שאירים
2 וזקנה.
- 3 ש. וזה תקנון ומה שאתה בדקת זה לשנת 2015?
4 ת. כן. 8.3.15.
- 5 ש. אתה מסכים איתי שלא מדובר בתקנון הרלבנטי
6 בזמן שהתובע עבד, או ערך את הפוליסה?
7 ת. התקנון שקובע והתקנון שרלבנטי לעניין גובה קצבת
8 נכות, הוא התקנון שתקף במועד האירוע. ככל שעובר הזמן,
9 התנאים בתקנון מורעים.
- 10 ש. את התקנון הרלבנטי מאותה עת שהתובע נפגע לא
11 עמד בפניך?
12 ת. עמד בפני, יש שינויים מינוריים בין זה לקודם".
13 (עמוד 15 שורות 5 – 16).
- 14
15 69. יובהר, כי החלק הרלוונטי של הוראות התקנון צורף לתצהירו של התובע
16 (נספח 10), ואילו הנתבעת לא צירפה הוראות אחרות, שונות, או הראתה
17 כי ההוראות אינן חלות על התובע, מסיבה כלשהי. לפיכך, לא נפל פגם
18 ממשי בחוות הדעת, בכך שלא צורף אליו התקנון המלא.
- 19
20 70. אף העובדה כי המומחה לא עיין בנתונים ביחס לפנסיית הנכות המשולמת
21 לתובע בפועל אינה פוגמת בחוות הדעת. המומחה הסביר בנושא זה, כי
22 חישוביו התבססו על שיעור הנכות שהוכר על ידי הקרן ועל תקנון הקרן:
23 "ש. אתה מציין פה בעמ' 13 לחוה"ד שלך כמה הוא קיבל
24 קצבת נכות בפועל, נכון?
25 ת. נכון.
- 26 ש. אני לא ראיתי את המסמכים שמעידים על קצבת
27 הנכות בפועל?
28 ת. הסכום שהוא קיבל על פי החישוב שלי מבוסס על
29 שיעור הנכות מהמסמך מיום 18.5.15, תוך יישום התקנון.
30 ש. האם אתה קיבלת אישור מקרן הפנסיה לגבי כל
31 חודש, שזה הסכומים ששולמו?
32 ת. אני קיבלתי את שיעור הנכות. לא קיבלתי לגבי כל
33 חודש. קיבלתי את שיעור הנכות ואת התקנון ויישמת לפי
34 התקנון.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 ש. אתה מסכים איתי שאישור כזה אם היית רוצה לקבל
2 לגבי מה ששולם, זה לא בעיה להשיג מהקרן?

3 ת. זה לא בעיה להשיג, אבל אני לא מסכים איתך
4 שהתוצאה תהיה שונה". (עמוד 17 שורות 11-21)

5
6 71. בנסיבות אלה, ובהיעדר חוות דעת או חישוב נגדי, לא נסתרו מסקנות
7 חוות הדעת, לפיהן נזקיו של התובע בגין הפסדי פנסיית נכות, עד למועד
8 החישוב בחודש ינואר 2016, עומדים על סך 69,023 ₪. כמו כן, לא נסתרה
9 המסקנה לפיה ימשיכו נזקיו של התובע והפסדיו בשל תשלום קצבת נכות
10 כללית עד הגיעו לגיל פרישה, וההפסדים בגין קצבת נכות לעתיד
11 מסתכמים בסך 259,891 ₪. נכון למועד החישוב, כתב המומחה כי החסר
12 בקצבת הנכות של התובע הוא 2,026.01 ₪ לחודש.

13
14 72. סיכומו של דבר, התובע זכאי לפיצוי בגין הפסדי פנסיית נכות לעבר, עד
15 למועד עריכת חוות הדעת האקטוארית, בסך 69,023 ₪. כמו כן, זכאי
16 התובע לפיצוי מהוון בגין הפסדים עתידיים של קצבת נכות בסך 259,891
17 ₪.

18
19 73. לאור העובדה כי בכתב התביעה המתוקן נתבע תשלום הפרשים בגין
20 הפרשות לפנסיה כתביעה חלופית לתביעה להפרשי גמלת נכות, אין מקום
21 לפסוק פיצוי בגין רכיב זה. כמו כן, אין מקום לפסוק פיצוי בגין יתר
22 הרכיבים שהוזכרו בחוות הדעת האקטוארית אך לא נתבעו בכתב
23 התביעה.

נסיבות סיום העבודה-

פיצויי פיטורים; פיצוי חלף הודעה מוקדמת; פיצוי בגין פיטורים שלא כדין

24
25
26 74. האם פוטר התובע מעבודתו, שמא התפטרו? זו המחלוקת שנפלה בין
27 הצדדים בסוגיית סיום עבודתו של התובע, ממנה נגזר מכלול זכויותיו.

28
29 75. לעמדת התובע, פוטר במהלך ימי מחלה, שלא כדין וללא שימוע. לעמדת
30 הנתבעת, התובע לא פוטר מעבודתו אלא הוגבל רפואית, אולם ההגבלות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 לא הובאו לידיעת הנתבעת. התובע ביקש לחדול להתייצב בעבודתו (סעיף
2 32 לתצהיר מנהל הנתבעת).
- 3
4 76. גם בהקשר זה, אמינה עלינו גרסתו של התובע, על פני גרסת הנתבעת.
- 5
6 77. עדותו של מנהל הנתבעת הייתה רוויית סתירות פנימיות בכל הנוגע
7 לנסיבות סיום עבודתו של התובע. תחילה, העיד כי התובע סיים עבודתו
8 ביום 12.3.13 מאחר שלא היו בידי הנתבעת נתונים ביחס למחלתו באותה
9 עת. לאחר מכן, כאשר הוצגו לפניו תלושי השכר לחודשים פברואר ומרץ
10 2013, שכללו תשלום בגין ימי מחלה, חזר בו, טען ל"טעות כתיב"
11 בתצהיר, ולא ידע להשיב ולהתיר הספקות:
- 12 "ש. אני מפנה אותך לנספח 4 לתצהיר התובע – הוא
13 אושפז ביום 14.2.13. תאריך שחרור מתי רשום כאן?
14 ת. 5.3.13.
- 15 ש. מתאריך השחרור בעמ' האחרון רשום חופשת מחלה
16 6 שבועות, זה נכון?
17 ת. אם אתה עושה לי מבחן בקריאה, אז התשובה היא
18 כן.
- 19 ש. אם מיום 5.3.13 הוא מקבל 6 שבועות מחלה, אז איך
20 הוא סיים לעבוד ביום 12.3, שזה שבוע בתוך תקופת
21 המחלה?
22 ת. זה מסמך שאתה מציג אותו. אנחנו לא ראינו אותו
23 בזמן אמת. אלה הנתונים שהיו בידינו.
- 24 ש. אני מפנה אותך לנספח 3 לתצהיר התובע, תלוש
25 השכר לחודש פברואר 2013 שילמת לו 13 ימי מחלה, נכון?
26 ת. נכון.
- 27 ש. מפנה אותך לתלוש מרץ 2013 שילמת לו 17.5 ימי
28 מחלה?
29 ת. נכון.
- 30 ש. איך שילמת ימי מחלה ללא שקיבלת אישורים?
31 ת. יכול להיות שיש כאן טעות כתיב בתצהיר. אני לא
32 יודע כרגע לתת תשובה על זה". (עמוד 19 שורות 16 – 30).
- 33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 78. מכאן, כי הנתבעת ידעה על תקופת המחלה של התובע, ואף שילמה לו
2 בגינה דמי מחלה, ובכל זאת בחרה לסיים את יחסי העבודה בפועל ביום
3 12.3.13, במהלך תקופת המחלה. זו אף זו, במסמכים בחתימת הנתבעת
4 מופיעים מספר תאריכים שונים כמועדי סיום עבודת התובע:
5 • בטופס 161 (נספח 16 לתצהיר התובע) נכתב כי התובע סיים
6 עבודתו ביום 31.3.13;
7 • בתביעת התובע לדמי אבטלה (נספח 8 לתצהיר התובע) צוין בחלק
8 אישור המעסיק כי מועד סיום העבודה היה 12.2.13.
9 • בתצהיר מנהל הנתבעת נטען כי התובע סיים עבודתו ביום 12.3.13
10 (סעיף 3).
11 הסתירות האמורות לא יושבו ולא הוצג הסבר המניח את הדעת בהקשר
12 זה מצד הנתבעת.
13
14 79. על אף האמור, לא הוכח כי אישור הרופאה התעסוקתית בדבר מגבלותיו
15 של התובע (נספח 6 לתצהיר התובע), אכן הומצא לידי הנתבעת. המכתב
16 ממוען ישירות לנתבעת, אין אסמכתא כי התקבל אצלה והתובע העיד כי
17 אינו זוכר אם שלח אותו ישירות בעצמו (עמוד 10 שורה 19).
18
19 80. בנסיבות אלה, יש לראות את התובע כמי שפוטר מעבודתו, וכזכאי
20 לפיצויי פיטורים ולפיצוי חלף הודעה מוקדמת. עם זאת, בהיעדר ראיה
21 לכך שהנתבעת קיבלה את אישור הרופאה התעסוקתית לא מצאנו כי יש
22 לפסוק פיצוי נוסף בגין נסיבות סיום העבודה.
23
24 81. סיכומו של פרק משנה זה, התובע זכאי לפיצויי פיטורים בהתאם לשכר
25 קובע בסך 7,050 ₪, בסך 13,510 ₪. מסכום זה יש לנכות כל סכום
26 שהנתבעת הפרישה עבור התובע לפיצויים, בכפוף לשחרור הכספים
27 שהופרשו לידי התובע. כן זכאי התובע לפיצוי חלף הודעה מוקדמת בסך
28 7,050 ₪.
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

אי מתן הודעה לעובד

- 1
- 2 82. אין חולק, כי במועד תחילת עבודתו של התובע לא נמסרה לו הודעה לעובד
- 3 בכתב בדבר תנאי עבודה, בהתאם לחוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה
- 4 (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), תשס"ב-2002 (להלן: "חוק
- 5 הודעה לעובד"). חוק הודעה לעובד קובע חובה על מעסיק למסור לעובד
- 6 הודעה בכתב על תנאי העבודה תוך 30 יום מיום שעובד החל לעבוד אצלו,
- 7 או תוך 30 יום מיום שהשתנו תנאי העבודה.
- 8
- 9 83. בהתאם לסעיף 5(ב) לחוק הודעה לעובד, אי מסירת הודעה לעובד,
- 10 כשלעצמה, מקימה לעובד זכות לסעד כספי, ובית הדין רשאי לפסוק
- 11 פיצויים ללא הוכחת נזק.
- 12
- 13 84. בהתאם לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה, אין די בהודעה לעובד בעל פה
- 14 בדבר תנאי העבודה. בעע (ארצי) 10-154 קלרה שניידר - ניצנים אבטחה
- 15 בע"מ (3.5.11) עמד בית הדין על חשיבות מסירת הודעה מפורטת בכתב,
- 16 כדלהלן:
- 17 "א. חוק הודעה לעובד מטיל חובה על מעסיק למסור לעובדו,
- 18 תוך 30 יום לכל המאוחר ממועד תחילת עבודתו, הודעה
- 19 בכתב, בה יפורטו תנאי עבודתו של העובד. החוק אינו
- 20 מסתפק בהטלת חובה כללית ומפרט את העניינים שיש
- 21 לכלול בהודעה כאמור, את צורת ההודעה, וכן חובה להודיע
- 22 על שינויים, ככל שיחולו, בתנאי העבודה.
- 23 ב. הדרישה למסור לעובד הודעה בכתב על תנאי עבודתו
- 24 אינה עניין טכני, אלא מהווה חלק מהחובה לנהוג בתום לב
- 25 ובדרך מקובלת ביחסי העבודה. בין תכליתיה – לידע את
- 26 העובד באופן שקוף ומלא על כל תנאי עבודתו; ליתר אי
- 27 הבנות או סימני שאלה ביחס לתנאי העבודה; ולמנוע
- 28 מחלוקות משפטיות לגבי תנאי העבודה המוסכמים.
- 29 ג. הפרתו של חוק הודעה לעובד מהווה עבירה פלילית, אך
- 30 יש לה גם השלכות במערכת היחסים המשפטית שבין
- 31 העובד למעסיק. כך, וכדוגמא, הפרת החוק עשויה להעביר
- 32 את הנטל למעסיק, ככל שקיימת מחלוקת על תנאי העבודה.
- 33 בנוסף, עצם הפרת החוק אפשר שתגרום לנזק לא ממוני
- 34 שהעובד זכאי לפיצוי בגינו – מבלי שמוטלת עליו חובה
- 35 להוכיח נזק ממוני או קונקרטי לצורך כך.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 ד. מסירת הודעה בעל פה על תנאי העבודה, אין בה כדי
2 לייתר את החובה הכלולה בחוק להודעה מפורטת בכתב,
3 ואין בה משום טענת הגנה המצדיקה אי פסיקת פיצוי כספי
4 בגין הפרת החוק".

5 וראו גם את שנפסק לאחרונה בבר"ע (ארצי) 31443-03-16 א.מ.י און
6 בנייה בע"מ- אורן אברהם (4.4.16).

7
8 85. הנתבעת הפנתה בהקשר זה למסמך שנחזה להיות מיום 11.2.12
9 (התאריך, כמו גם חלק מן המסמך, מטושטש) שכותרתו "דף מסירת
10 פרטים לעובד", וטענה כי במסירת מסמך זה יצאה ידי חובתה. לטענת
11 התובע המסמך אינו מוכר לו והחתימה עליו אינה חתימתו. כך, העיד
12 התובע בהקשר זה כי:

13 "ש. אני מראה לך שכתוב בסעיף 5 עבור המסגרת השעות
14 הרגילה, השכר לשעת עבודה רגילה לפי מה שכתוב שם,
15 הוא שכר מינימום, נכון?

16 ת. אני לא מכיר את המסמך הזה.

17 ש. אתה חתום פה.

18 ת. באיזה שנה? אני התחלתי ביום 1.5.11. אני לא מכיר
19 את החתימה הזו. אני צריך לקרוא.

20 ש. אתה טוען שזה לא החתימה שלך?

21 ת. אני לא יודע. אני לא חותם ככה. זה לא החתימה
22 שלי.

23 ש. אז למה לא טענת את זה, שזה לא החתימה שלך.
24 אמרת שאתה לא מכיר?

25 ב"כ התובע:

26 אני מתנגד לשאלה. אני מפנה לסעיף 24 לתצהיר.

27 ת. אני רואה שזה לא החתימה שלי. עכשיו אני רואה
28 את זה". (עמוד 8 שורות 5 – 17).

29
30 יצוין, כי התובע אמנם התלבט תחילה בעדותו בעניין המסמך, אולם
31 בסופו של דבר השיב בוודאות כי לא חתם על המסמך ודווקא התלבטותו
32 מעידה על שקילת הדברים, ועל כנות תשובתו. הנתבעת לא הביאה לעדות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 את העובד שמסר, לשיטתה, את המסמך לידי התובע ולפיכך לא הוכיחה
2 טענותיה בהקשר זה.
- 3
4 86. מכל מקום, ברי כי גם לו היה המסמך נמסר לתובע, לא הייתה הנתבעת
5 ממלאה אחר המוטל עליה כחוק:
- 6 • גם לשיטת הנתבעת, המסמך לא נמסר לידי העובד עם תחילת
7 עבודתו, או שלושים יום לאחר מכן, אלא כשבעה חודשים לאחר
8 מכן;
 - 9 • המסמך אינו מתייחס לשעות העבודה בימי שישי, אשר אין חולק
10 כי התובע עבד בהם;
 - 11 • המסמך אינו מפרט את רכיבי שכרו של התובע, כפי שבא לידי
12 ביטוי בתלושי השכר, אלא מתייחס לשכר המינימום בלבד
13 ולתוספת ותק, שבפועל לא שולמה לתובע בנפרד. יוער בהקשר זה
14 כי אף אם מדובר בתוספות שכר, על המעסיק לפרטן במסגרת
15 ההודעה לעובד;
 - 16 • המסמך נוקב בשכר מינימום שעתי בעוד שבפועל שולם לתובע
17 שכר גלובלי חודשי קבוע.
18 משמע, הנתונים הרשומים במסמך בנוגע לשכר התובע אינם
19 משקפים את שכרו בפועל.
- 20
21 87. לו הייתה הנתבעת מוסרת לתובע בתחילת עבודתו הודעה מסודרת
22 המפרטת את תנאי עבודתו ושכרו, יש להניח כי היה מתייטר הצורך לדון
23 בחלק ניכר מן המחלוקות בתיק זה.
- 24
25 88. סיכומו של דבר, לאור העובדה כי לא נמסרה לתובע במועד הודעה בכתב
26 ערוכה כדין, הוא זכאי לפיצוי כנתבע על ידו בסך 5,000 ₪.
27 פיצוי בגין רישום לקוי בתלושי השכר
- 28 89. בכתב התביעה, התובע עותר לפיצוי בסך 5,000 ₪ בהתאם לחוק הגנת
29 השכר תשי"ח-1958 (להלן: "חוק הגנת השכר"), בגין מה שהוא מכנה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 רישום לקוי בתלושי השכר. לטענתו, לא נרשם הוותק הנכון שלו לצורך
2 חישוב זכויותיו, שעות עבודתו הרגילות והנוספות, לא נצברו ימי חופשה
3 והבראה בהתאם לוותק הנכון ונרשמו כותרות פיקטיביות של רכיבי
4 השכר השונים. בחלק מתלושי השכר, כגון בספטמבר 2011, כלל לא פורטו
5 שעות העבודה.

6
7 90. הנתבעת טוענת, כי התובע אישר שאין לו תביעות נגד מעסיקתו לשעבר,
8 חברת רשת בטחון, ולכן לא היה מקום לציין את הוותק בגין עבודה זו.
9 כמו כן, התובע לא ציין לפני הנתבעת את הוותק במקום העבודה הקודם
10 בזמן אמת.

11
12 91. סעיף 24 לחוק הגנת השכר קובע כי:

13 **"(א) מעביד חייב לנהל פנקס שכרו למסור לכל עובד, בכתב,**
14 **תלוש שכר; בחוק זה-**

15 **"פנקס שכר"- פנקס בדבר שכר העבודה המגיע לעובדים**
16 **ופרטי השכר ששולם להם;**

17 **"תלוש שכר"- רישום נתונים מתוך פנקס השכר, המפרט**
18 **את פרטי השכר ששולם לעובד.**

19 **(ב) פרטי השכר בפנקס השכר ובתלוש השכר יכללו את**
20 **הפרטים המנויים בתוספת.**

21 **(ג) הרישום בפנקס השכר ומסירת תלוש השכר לעובד**
22 **ייעשו לא יאוחר מהיום הקובע".**

23 בהתאם להוראת סעיף 24(ב) לחוק הגנת השכר ולתוספת שבחוק, יש
24 לכלול בתלוש השכר, בין היתר, את פרטי השכר ששולם לעובד ותשלומים
25 נוספים אחרים כגון דמי חופשה, דמי הבראה, ודמי מחלה. כן יש לרשום
26 בתלוש השכר ותק מצטבר אצל המעסיק או במקום העבודה, לפי הגבוה
27 מביניהם.

28
29 92. בהתאם לסעיף 26א לחוק הגנת השכר, מצא בית הדין כי מעסיק מסר
30 לעובד ביודעין תלוש שכר שלא נרשמו בו הפרטים הנדרשים, כולם או
31 חלקם, רשאי הוא לפסוק לעובד פיצוי לדוגמה, ללא הוכחת נזק.
32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

93. הנתבעת לא עמדה בחובות המוטלות עליה בעניין זה. לאור קביעותינו בדבר שכרו הנכון של התובע, שחולק באופן מלאכותי לרכיבים שונים, ברי כי הרישום בתלושי השכר אינו משקף את שכר האמת ששולם לתובע. כמו כן, הצדק עם התובע כי הוותק הנכון מעבודתו במתקן העבודה לא נרשם, ורישום זכויותיו לוקה בחסר כתוצאה מכך. כמו כן, לא נערכה הפרדה בתלוש השכר בין שעות רגילות ושעות נוספות. כך, לשם הדוגמא, בחודש אוגוסט 2012 נרשם כי התובע עבד 195.5 שעות, אולם בתלוש השכר אין כל אזכור לתשלום בגין עבודה בשעות נוספות או למספר השעות הנוספות שעבד התובע.

94. בנסיבות אלה, זכאי התובע לפיצוי בגין רישום לקוי וחלקי בתלושי השכר. עם זאת, מאחר שנמסרו לתובע תלושי שכר מדי חודש במועד, והתובע אינו חולק על מרבית הפרטים הרשומים בהם, יעמוד הפיצוי על סך 2,500 ₪.

תמורה בגין עבודה בשעות נוספות

95. רכיב תביעה זה עניינו תשלום בגין עבודת התובע בשעות נוספות בימי שישי בשבוע. אין מחלוקת, כי התובע הועסק בימי שישי, מעבר למתכונת עבודה במשרה מלאה ביתר ימי השבוע. הנתבעת טענה, ולא הוכיחה, כי העבודה בימי שישי לא הייתה קבועה. כרטיסי העבודה של התובע לא הוצגו. בהקשר זה העיד מנהל הנתבעת כי התובע הועסק בשעות נוספות בימי שישי, והדבר לא בא לידי ביטוי ברישומי הנוכחות של הנתבעת, כדלהלן:

ש. אתה בתצהירך טוען שהתובע עובד 6 ימים בשבוע, זאת אומרת לטענתך 8.5 שעות כל יום, ועכשיו טענת טענה חדשה של 8 שעות ביום ו', זה נכון?

ת. זה מה שאני אומר, כן.

ש. זאת אומרת שאתה מציג לנו מסגרת של 48 שעות שבועיות, נכון?

ת. 50.5 שעות.

ש. בהסכם העבודה שלך רשום שרק מעל 43 שעות שבועיות, הוא זכאי לשעות נוספות ביום ו', זאת אומרת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 שלשיטתך חלק מהשעות ביום שישי, הם חלק שעות
2 רגילות וחלק שעות נוספות?

3 ת. לא.

4 ש. אתה ראית את תלושי השכר של התובע?

5 ת. כן.

6 ש. אני מפנה אותך לנספח ב' לכתב ההגנה המתוקן
7 שלך, זה טבלה שהמצאתם לגבי מספר ימי העבודה?

8 ת. זה טבלה שהתקבלה לאור הצו, צו גילוי המסמכים.

9 ש. האם במסמך (נספח ב') הזה יש התייחסות לעבודה
10 בימי ו'?

11 ת. לא". (עמוד 22 שורות 10 – 24).

12
13 96. חישוביו של התובע (סעיף 33 לתצהירו) התבססו על עבודה בת 9 שעות
14 מדי יום בימים א' – ה' ושלוש שעות בימי ו'. זאת, על אף טענת מנהל
15 הנתבעת בחקירתו, כמצוטט לעיל, לפיה התובע עבד 8 שעות בימי ו'.
16 משמע, החישובים נערכו בחסר. בהתאם לחישובי התובע, שלא זכו לכל
17 התייחסות מצד הנתבעת, הוא זכאי לתמורה בגין עבודה בשעות נוספות
18 בסך 8,740 ₪.

19
20 97. בנסיבות העניין, משהוכח כי התובע עבד בימי שישי ולא שולמה לו תמורה
21 בגין עבודתו, ומשנדחתה גרסת הנתבעת לפיה הרכיב "הפרש מתקן"
22 שולם בגין עבודה בימי שישי, זכאי התובע לתשלום תמורה בגין עבודה
23 בשעות נוספות כנתבע על ידו, בסך 8,740 ₪.

תוספת וותק

24
25 98. התובע מבקש כי תשולם לו תוספת ותק בסך 1,431 ₪ בגין תקופת
26 עבודתו. חישובו של התובע מתבסס על תוספת של 2.2 ל"י ליום עבודה,
27 בהתאם לסעיף טו לצו ההרחבה משנת 1979. כן נטען כי בהתאם לחוזר
28 2007-2-41 של החשב הכללי שוערכה תוספת הוותק לסך 0.35 ₪ לשעה
29 (סעיפים 36-38 לתצהיר התובע).

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

1 99. הנתבעת טוענת, כי מדובר בתוספת ארכאית, אשר "נבלעה" בעדכוני שכר
2 המיינימום עם השנים. מכל מקום התובע קיבל תוספות שכר שעלו על שכר
3 המיינימום ועל תוספת הוותק.

4
5 100. בהקשר זה מצאנו כי הצדק עם הנתבעת בטענתה. בהתאם לפסיקה, ספק
6 אם לרכיב זה ערך כלכלי עכשווי. מכל מקום, בענייננו אף שלא שולמה
7 לתובע תוספת נפרדת בגין ותק, עלה שכרו משמעותית על השכר שנקבע
8 בצו ההרחבה, כמו גם על שכר המיינימום. בנסיבות אלה, אין מקום לפסוק
9 לו פיצוי נפרד בגין רכיב תוספת הוותק.

פדיון חופשה ודמי הבראה

10
11 101. כאמור, יש לראות את הוותק של התובע ככולל את כל תקופת עבודתו
12 במתקן שב"ס בו עבד, וכמסתכמת ב- 59.5 חודשים. לפיכך, הצדק עם
13 התובע בטענתו כי פדיון החופשה ודמי הבראה חושבו בחסר, בהתאם
14 לוותק חלקי בלבד. כמו כן, יש לחשב את ערך ימי החופשה בהתאם לשכר
15 המלא של התובע, ובהתאם לעבודה של 6 ימים בשבוע, משהנתבעת לא
16 הוכיחה אחרת בעזרת דיווחי נוכחות.

17
18 102. אף שהנטל על הנתבעת להוכיח את ניצול ימי החופשה בתקופת
19 ההעסקה, לא הציגה הנתבעת פנקס חופשה המפרט את התאריכים בהם
20 שהה התובע בחופשה, ולא פירטה את מספר ימי החופשה שניצל בפועל.
21 כל שנטען בתצהירו של מנהל הנתבעת בהקשר זה היתה טענה כללית
22 וסתמית לפיה "התובע ניצל מעת לעת ימי חופשה כמפורט בתלושי
23 השכר...". (סעיף 29). יצוין, כי אין חולק שלתובע לא שולם פדיון חופשה,
24 אף שבתלוש השכר האחרון לחודש מרץ 2013 מופיעה יתרה של 5.69 ימי
25 חופשה.

26
27 103. בסיכומי הנתבעת (סעיף 54), היא הפנתה לשלושה תלושי שכר, בהם
28 מצוין ניצול חופשה בחלק הנתונים. עם זאת, לא הוצג פנקס נוכחות
29 להוכחת שהיית התובע בחופשה בפועל באותם ימים, ובתלוש השכר לא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 מופיע תשלום בגין חופשה. בנסיבות אלה, לא ניתן לדעת האם אכן שהה
2 התובע בפועל בחופשה.
- 3
- 4 104. התובע בתצהירו (סעיף 44) פירט את מכסת ימי החופשה לה היה זכאי
5 במהלך כל שנת עבודה. בהתאם לתצהיר, זכאי התובע לפדיון 24.4 ימי
6 חופשה, בסך 7,573 ₪. התובע לא נחקר בנושא זה בחקירתו הנגדית
7 ועדותו לא נסתרה.
- 8
- 9 105. בנסיבות אלה, לאחר שהנתבעת לא עמדה בנטל להוכיח כי שילמה לתובע
10 דמי חופשה, ופדיון חופשה לא שולם, **זכאי התובע לפדיון חופשה כנתבע**
11 **על ידו בסך 7,573 ₪.**
- 12
- 13 106. אף דמי ההבראה ששולמו לתובע חושבו בחסר, בהתאם לוותק חלקי.
14 בשנת העבודה הראשונה של התובע אצל הנתבעת היה בעל ותק של 3
15 שנים קודמות במקום העבודה, והיה זכאי ל- 7 ימי הבראה בגין השנה
16 הרביעית, בהתאם לצו ההרחבה משנת 1979, אשר הרחיב את הוראות
17 ההסכם הקיבוצי בענף מאותה שנה. משמע, התובע היה זכאי לסך 2,555
18 ₪ בגין שנה זו - מחודש מאי 2011 ועד לחודש מאי 2012 - מהם יש להפחית
19 סך 524 ₪ ששולם לו, ונותרה **זכאות של 2,031 ₪, בתוספת הפרשי**
20 **הצמדה וריבית כדין מיום 1.5.12 ועד לתשלום המלא בפועל.**
- 21
- 22 107. בגין חודשי העבודה מחודש מאי 2012 ועד לסיום העבודה, 10.5, 12.3.13,
23 חודשים, זכאי התובע ל- 7.8 ימים, לפי ההסכם הקיבוצי המיוחד
24 להעסקת עובדי קבלני שירותים בתחום הניקיון, אשר תחולתו מיום
25 1.5.12 (סעיף 2.1 להסכם הקיבוצי, נספח לסיכומי התובע). התובע קיבל
26 בתקופה זו דמי הבראה בגין 7.4 ימים (הפירוט בסעיף 46 לתצהיר התובע,
27 אשר לא נסתר ולא הוכחש) לכן, בגין תקופה זו קמה זכאות להשלמת 0.4
28 ימי הבראה. לאור העובדה שערך יום הבראה מעודכן בהתאם להסכם
29 הקיבוצי עומד על סך 427 ₪, **זכאי התובע להשלמה בסך 171 ₪ בגין דמי**
30 **הבראה לתקופה זו.**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

פיצוי חלף הפרשות בחסר לפנסיה ולקרן השתלמות

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

108. לאור העובדה כי כל ההפרשות עבור התובע נגזרו משכר יסוד נמוך, שאינו משקף את שכרו האמתי, שעמד על סך 7,050 ₪ במועד סיום העבודה, זכאי התובע לפיצוי חלף ההפרשות שהופרשו בחסר.

109. התובע פירט בתצהירו (סעיף 63), את החישוב המדויק של סכומי ההפרשות להם היה זכאי, בהפחתת הסכומים שהופרשו בפועל. החישוב התבסס על הוראות צו ההרחבה משנת 1979, ההסכם הקיבוצי ושכרו הקובע הנכון של התובע. בהתאם לחישובי התובע, הוא זכאי לתשלום הפרשים כדלהלן:

- פיצוי חלף הפרשי גמל מעסיק בסך 6,477 ₪.
- פיצוי חלף הפרשי גמל עובד - 6,423 ₪.
- פיצוי חלף הפרשות בחסר לקרן השתלמות - 3,452 ₪.

110. חישובי התובע לא זכו לתגובה מצד הנתבעת. עם זאת, לא מצאנו כל עילה לחייב את הנתבעת לשאת בהפרשים בגין חלקו של העובד בהפרשות. כמו כן, בכתב התביעה המתוקן הבהיר התובע כי תביעתו לפיצוי חלף הפרשות לפנסיה הינה **חלופית** לתביעתו להפרשים בגין הקצבה המשולמת לו.

111. לפיכך, ומשהתקבלה התביעה לתשלום הפרשים בגין קצבת הנכות, הנתבעת תפצה את התובע **בפיצוי חלף הפרשות בחסר לקרן השתלמות בסך 3,452 ₪.**

סיכום

112. סיכומו של דבר, התביעה מתקבלת ברובה והנתבעת תשלם לתובע את התשלומים הבאים:

- א. פיצויי פיטורים בסך 13,510 ₪.
- ב. פיצוי חלף הודעה מוקדמת בסך 7,050 ₪.
- ג. פיצוי בגין הפסדי פנסיית נכות לעבר, בסך 69,023 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31843-11-13

- 1 ד. פיצוי מהוון בגין הפסדים עתידיים של קצבת נכות בסך 259,891 ₪.
- 2 ה. פיצוי בסך 5,000 ₪ בגין אי מסירת הודעה לעובד כדין ובמועד.
- 3 ו. פיצוי על סך 2,500 ₪ בגין רישום חלקי ולקוי בתלושי השכר.
- 4 ז. תמורה בגין עבודה בשעות נוספות בסך 8,740 ₪.
- 5 ח. פדיון חופשה בסך 7,573 ₪.
- 6 ט. דמי הבראה בסך 2,031 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום
- 7 1.5.12 ועד לתשלום המלא בפועל.
- 8 י. הפרשי דמי הבראה בסך 171 ₪.
- 9 יא. פיצוי חלף הפרשות בחסר לקרן השתלמות בסך 3,452 ₪.
- 10
- 11 113. כל הסכומים, למעט הסכומים שצוין לצדם אחרת, ישולמו בצירוף
- 12 הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה, 21.11.13, ועד למועד
- 13 התשלום המלא בפועל.
- 14
- 15 114. בהעדר תביעה מכומתת בעניין הנזק המיסויי שנגרם לתובע, לטענתו, אין
- 16 מקום לפסוק פיצוי בהקשר זה.
- 17
- 18 115. כמו כן, תישא הנתבעת בשכ"ט עו"ד התובע בסך 25,000 ₪. הסכום
- 19 ישולם תוך 30 יום, שאם לא כן, ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום.
- 20
- 21 **ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, (20 יולי 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

חופית גרשון-יזרעאלי,
שופטת- אב"ד

מר משה רוזנבלום, נציג מעסיקים